

ogsaa har forskjellig Betydning. Hvis Ordet "Eiendom" stod paa en saadan Maade i Grundlovens § 82, at der virkelig kunde være Tale om Andet end om Eiendomsretten i det Hele taget, hvis det stod indskrænket paa en eller anden Maade eller betegnet paa en eller anden Maade saaledes, at man maatte sige, at det fornøstigtvis ogsaa kunde være brugt i indskrænkende Betydning, i den eiendommelige Betydning af "fast Eiendom", ja, saa maatte man ogsaa anstille Underjøgelse om, hvilken Betydning man skulde antage. Men da det ikke staar saaledes i § 82, er der ingen Grund til at anstille nogen Underjøgelse derom, thi der er ikke stillet Nogetsomhelst ved Siden af, der staar kun ligefrem Ordet "Eiendom", yderligere suppleret derved, at Ordet "Eiendomsret" staar lige foran i Begyndelsen. Det Samme er Tilfældet med Ordet "myndig", og jeg skal da tillade mig at udtale, at det Bevis, han i den Henseende anførte, forsaavidt heller ikke havde nogen Betydning, som det er noget helt Andet, der er Tale om. I Retsproget bruges Ordet "myndig" om 18 Aars Alderen, og naar man taler om den 25aarige, bruger man Ordet "fuldmyndig". Det Almindelige er, at, hvor der tales om Ordet: Myndighed, tales der om 18 Aar, altsaa den Alder, hvori Vedkommende faar Raadighed over, hvad han selv har erhvervet, hvorimod Fuldmyndigheden, 25 Aar, betyder, at den Vedkommende tillige faar Raadighed over Arvegods og i mange Forhold forskjellige borgerlige Rettigheder, som jeg her ikke skal komme nærmere ind paa. Efter dette kom det ærede Medlem ind paa en Række Beviser, som jeg havde opstillet, og som ikke skulde være forrekte. Han anførte da imod mig, at naar der staar: "fængsles eller tiltales", var det naturligt, at "fængsles" var det Vigtigste, men det ærede Medlem maa undskyldes, at efter almindelig dansk Sprogbrug vil der være en Stigning, en Klimax. Den almindelige danske Sprogbrug er, at man stiller det mindst Vigtige først, og forsaavidt staar altsaa det ærede Medlems Udtalelse ikke til, ikke at tale om det, som ligger i selve Ordstillingen, som jeg allerede har omtalt og derfor ikke skal komme videre ind paa. Dernæst anførte det ærede Medlem, at man kunde ikke slutte fra Indskrænkningen "medmindre osv.", fordi det var indkommet under Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsdag. Det er fuldkommen rigtigt, men man kan lige godt slutte deraf, thi der maa jo dog være Mening i denne Tilføjelse. Den maa jo dog

være redigeret paa en fornøstigt Maade, naar den er kommen ind i Grundloven og er blevet vedtaget af den grundlovgivende Rigsdag. Spørgsmaalet er da dette, om man, naar man ser hen til Bestemmelsen, saaledes som den er redigeret, fornøstigtvis deraf kan slutte, at "fængsles" ogsaa er brugt i Betydning af, ikke Varetægtsfængsel, men Straffefængsel. Jeg maa vedblivende paastaa, at det ikke var rigtig redigeret, hvis det skulde gaa tilbage paa Ordet "fængsles" i Betydning af Andet end Varetægtsfængsel. Derfor er den Argumentation uden Betydning, at der ligeledes indkom ved den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger foran denne Bestemmelse Bestemmelsen om, at Vedkommende ikke kan hæftes for Gjæld, thi naar det ærede Medlem anførte, at man havde sagt derom, at det allerede indeholdtes i Ordet "fængsles", da er det fuldkommen rigtigt. Vel kan man være i Tvivl om, hvorvidt dette allerede indeholdtes i Ordet Varetægtsfængsel, thi "hæftes for Gjæld" hører dog ikke i almindelig Betydning ind under Ordet "fængsles", men hvis det kan bringes ind under Ordet "Fængsel," saa er det ikke under Ordet Straffefængsel, men under Ordet i Betydning af Varetægtsfængsel. Ligeledes kan det Argument heller ikke betyde Noget, naar det ærede Medlem udtalte, at til kriminel Forsølgning hørte ogsaa Straf. Det er ikke Tilfældet. Den kriminelle Forsølgning afsluttes med Dømmen, og saa er der kun Tale om Dømmens Udførelse. Det er noget helt Andet. Endelig udtalte det ærede Medlem med Hensyn til den anden Række af Beviser, som jeg har tilladt mig at opstille, at Ordet "paatales" i § 57 kunde faae en overordentlig stor Betydning i den nye Retsreform. Sa hvis den af ham omtalte Bestemmelse bliver indført i den; men det er forøvrigt heller ikke noget Argument, thi Spørgsmaalet er jo ikke, hvad der kan blive Lov og Ret, men om hvad der er Lov og Ret, og saalænge denne Retsreform med denne Bestemmelse ikke er tilstede, kan derfra ikke drages nogen Slutning med Hensyn til, hvad man har ment i den grundlovgivende Rigsforsamling. Endelig sagde det ærede Medlem, at Grundlovgiverne havde en grundig Mistillid til Domstolene, og han anførte til Bevis derfor Bestemmelsen i § 80 om, at naar En anholdtes, skulde han inden 24 Timer stilles for en Dommer (M. S. Larsen: Hele Retspleiens Omordning). Sa det vil jeg nedlægge en Indsigelse imod, at man derfor har en grundig Mistillid til Domstolene. Man kan have Mening om, at en vis Retspleie er heldig